

"Het dranktransport."

In de nadagen van mijn diensttijd hoefde ik niet meer naar oefeningen in Duitsland. Vanaf de kazerne 'Keizersveer' reden de jeepchauffeur en ik leuke tochtjes door Nederland voor controles, steekproeven en besprekingen. Hierbij overnachtten wij dan op de vliegbasis Leeuwarden en Soesterberg en in kazernes in Haarlem, Deventer en Eefde. Op een dag moest ik bij mijn commandant komen en hij zei dat ik de volgende dag een zg. dranktransport moest rijden. Hij vertelde alle details en aan het einde van de bespreking kreeg ik van hem een bestellijst, een dikke enveloppe met Duitse merken en een boodschappentas. De volgende morgen vertrokken we vroeg uit Keizersveer met een 10- tonner van 832 Zwaartransport. Aan het stuur zat korporaal Henk (niet zijn echte naam) en ik was bijrijder. Ik had nu mooi de tijd om de bestellijst over te schrijven om des te sneller te kunnen winkelen. De klanten waren allemaal staf -en kaderleden van de kazerne en de soorten drank waren

oa. Jenever, Vieux, Cognac, Whisky, Wodka, Rum en nog veel en veel meer!

Via Tilburg en Eindhoven reden we naar Gerwen waar we bij het BOS-depot 10.000 liter benzine laadden. Vervolgens naar Lieshout waar we langs de Bavaria-bierbrouwerij reden naar Venray en door naar Venlo waar we bij de grens stopten voor de slagboom. Ik stapte uit en betrad het douanekantoor. Achter een bureau zat een douaneman uitgezakt voor zich uit te staren. "Wat kom je doen" vroeg hij en ik zei dat ik de beladingspapieren wilde laten afstempelen. Ik gooide de stapel op zijn bureau en zei dat er 10 stempels gezet moesten worden. Verveeld pakte hij stempel en inktkussen en begon zuchtend te stempelen. Ik pakte nu de stapel papieren en scheurde het bovenste, gele, blad eraf en legde het op zijn bureau. "Wat moet ik daarmee?" vroeg hij, en ik zei dat dit formulier in de bovenste rechterlade van zijn bureau gelegd moest worden. Hij opende de lade en de gele papieren puilden eruit. "Prop hem er maar bij" zei ik en verliet het kantoor. We reden nu zonder belemmeringen Duitsland in op weg naar Münchengladbach. Voor de stad sloegen we rechtsaf en kwamen aan bij de Engelse legermachtbasis. De wacht zwaaide naar ons toen we de poort inreden, hij verwachtte ons blijkbaar al. Direct naar de BOS-pomp en daar 5000 liter benzine gelost. De benzineslang ging niet terug in de slangkoker maar hebben we in de lekgoot bij de vuldeksels gelegd, die zich boven op de tank van de oplegger bevindt.

En toen was het volle kracht vooruit naar de "Naafi-Store," ofwel het belastingvrije inkoopparadijs! Het enorme parkeerterrein was nagenoeg leeg, maar Henk zette onze 10-tonner toch maar aan de achterzijde uit het zicht. We liepen naar de ingang van het gebouw en ik nam een winkelwagentje mee naar binnen. Ik had nog nooit zo'n grote supermarkt gezien, het leek wel een voormalige vliegtuighangar! Voorbij de kassa's de afdelingen voedsel en huishoudartikelen etc. en aan de achterkant een enorme afdeling dranken. We waren meteen de weg kwijt, tientallen looppaden, honderden schappen en duizenden drankflessen. Maar ik zag nu informatiebordjes hangen en we kwamen bij de afdeling "sterke dranken." Terwijl Henk de kar duwde, je bent nu eenmaal 10-tonner chauffeur of niet, plaatste ik de flessen in de kar met behulp van mijn boodschappenlijstje. Na een tijdje kreeg Henk een vuurrood gezicht en ik vroeg wat er aan de hand was. "Die rotkar wil niet meer vooruit" zei hij en ik zag tot mijn schrik dat alle vier de wielen scheef stonden. "Dan eerst maar naar de kassa" zei ik, "en daarna komen we terug." We rolden de kar vooruit, toen plotseling een wiel af brak en de kar begon te kiepen. Maar we konden hem overeind houden! Stel je voor, al die drank op de grond..... Terwijl ik naar de uitgang rende hield Henk de boodschappenkar overeind. Ik verdwaalde uiteraard tussen de flessen maar kwam uiteindelijk toch bij de kassa's. Met 2 winkelwagentjes kwam ik terug bij Henk en hebben we de flessen over geladen. De kapotte kar lieten we liggen voor de TD. En nu moesten we dus allebei een kar vullen en duwen. Er kwamen steeds meer flessen in en de wielen gingen alweer scheef staan. Maar we waren er bijna en daarna voorzichtig naar de kassa gereden. Hier ging het heel snel, Henk legde de flessen op de band, ze gingen door een scanapparaat en ik plaatste de flessen in een lege kar. Maar de caissière zwaaide al heel snel met de rekening! Ik betaalde met het Duits geld uit de enveloppe een enorm bedrag, maar de kassadame bleek ongenaakbaar en gaf met een verveelde blik het wisselgeld terug. Ze was het zeker gewend, zulke enorme inkopen, ze keek in ieder geval wezenloos voor zich uit.

(op de foto: de slangenkoker is duidelijk te zien...)

Heel voorzichtig trokken we de boodschappenkarretjes naar onze 10-tonner en begonnen met laden. Het voorste luik van de lege slangkoker open gezet en daarna schoof ik de drankflessen erin met de halzen vooruit. Toen het karretje leeg was het luik dichtgemaakt en daarna naar de slangkoker aan de andere zijde van de oplegger. Eerst de benzineslang eruit gehaald en in de lekgoot gelegd. En ook hier alle drankflessen erin geschoven..... maar eerst 6 flessen in de bagagetas gelegd voor ons zelf! En de bagagetas in de cabine op de motorhuif gezet. We vertrokken nu naar Krefeld vriendelijk uitgezwaaid door de wacht. Bij Krefeld ook op de Engelse legermachtbasis 5000 liter benzine gelost bij de BOS-pomp. En nu naar huis, maar eerst hebben we in een wegrerestaurant allebei een hele grote Zigeunerschnitsel gegeten. Bij de grens stopten we voor de slagboom. Een douaneman stond ons al op te wachten. "Wat vervoeren jullie?" vroeg hij. Ik zei dat we benzine hadden gelost in Muenchen-Gladbach en Krefeld en nu leeg naar de kazerne reden. "En hebben jullie dan niets aan te geven?" We zeiden dat we niets aan te geven hadden. " En wat zit er in die boodschappentas? " Hij keek door de geopende deur in de cabine. "Alleen een paar flessen voor ons zelf" zei ik. Ik moest met de tas naar buiten en hij keek erin. "Twee flessen teveel, dus dat wordt invoerrechten betalen." "Maar we hebben geen rooie cent" zei ik , "we hebben net samen een broodje Bratwurst gegeten van ons laatste geld." "In dat geval moet ik 2 flessen confisceren, die gaan achter slot en grendel en zijn bestemd voor de Nederlandse staat" zei de douaneman streng. Ik vroeg of we dan wel door mochten rijden, en dat mocht . Hij haalde de 2 duurste flessen uit de tas..... Ik nam de tas weer over, stapte in de cabine, de slagboom ging omhoog en we vertrokken. Toen ik achterom keek zag ik dat hij de flessen in de kofferbak van zijn auto legde, bestemd voor de Nederlandse staat, ja,ja..... We reden nu vlot naar Keizersveer terwijl ik de bedragen uitrekende voor de klanten. Laat in de middag kwamen we aan op het parkeerterrein waar de staf- kaderleden al stonden te wachten met de tassen in hun hand. We werden met gejuich ontvangen. Allemaal dromden ze naar onze 10-tonner, maar ik zei dat er eerst afgerekend diende te worden! "Welnee" zeiden de heren, "we betalen je ruimschoots en het wisselgeld mag je houden." En van alle kanten werd er papiergeld in mijn handen gestopt, want ze wilden naar huis. "Begin maar Henk" riep ik, hij stopte aan de achterzijde van de oplegger de benzineslang in de slangkoker en begon te duwen. Ik had aan de voorzijde het luik opengezet en de eerste drankfles verscheen in de opening. Ik haalde hem eruit en gaf hem aan de liefhebber. En de volgende fles verscheen en verdween in een tas, en weer een fles, en weer een fles, het ging eigenlijk razendsnel! De eerste klanten bedankten ons vrolijk en vertrokken met de auto. Toen de laatste fles vergeven werd liepen we naar de andere slangkoker, en hier herhaalde zich de werkwijze. Slang erin, schuiven maar en de drankflessen kwamen tevoorschijn. Maar nu waren er klanten die wel 2 tassen hadden waarin de flessen verdwenen. Ik vroeg of ze soms een feest hadden of zo. Nummer 1 zei dat er een bruiloft was in de familie, nummer 2 had een tombola van de buurtvereniging en nummer 3 had

een opoe die 80 jaar werd! Ja,ja..... ik zag opoe al dansend in de kamer, met afgezakte steunkousen en zwaaiend met een fles wodka..... Maar iedereen was in een goede bui en vertrok luid toeterend met de auto, en met de tassen vol drank.

De slangen lagen weer in de kokers en Henk bracht de 10-tonner weg, tezamen met 2 flessen drank. Ik liep met de boodschappentas naar mijn kamer. Na een opknapbeurt ging ik naar de bar om te kijken of er nog wat te drinken viel. De volgende morgen meldde ik mij bij mijn commandant. Samen gingen we geld tellen en het bleek dat Henk en ik heel wat wisselgeld konden verdelen! En ook nog 2 goedkope flessen drank de man, dus het bleek een succesvol dranktransport! En er zouden er nog meer volgen.....

Sgt. Piet Breesaap. (pseudoniem!)